

REDACȚIA

Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 22

ABONAMENTUL

pentru Austro-Ungaria:

pe un an 20 cor.
pe 6 luni 10 cor.
pe 3 luni 5 cor.
pe o lună 2 cor.

N-ri de Duminecă pe an 4 cor.

Pentru România și străinătate pe an 40 franci.

Manuscrisurile nu se întorc.

TRIBUNA

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 22

INSERȚIUNILE:

Se pot insera în această gazetă toate
anunțurile, care vor fi plătite la
prețurile de mai jos:

1. Anunțurile de vânzare și cumpărare
2. Anunțurile de închiriere și de
decedat

Tablouri pentru oraș și comitate

Prețurile se plătesc în avans

În întunerec...

În besna politică, ce s'a întins peste țara asta, ce o locuim, plutesc ca și fantome, figuri par'că grăbite s'ajungă la vr'un oare-care lumină; se afundă însă tot mai tare în întunerec, fiindcă n'au în mână adevăratul fir al Ariadnei, drept aceea la adevăratul lumină nici când nu se va putea ajunge.

În ceala acestor năluci, ce tind spre lumină, dar n'o găsesc, să ne uităm de-o cântă la unul . . . Bánffy Dezső . . . cel ce atât de mult *desiderea* să fie din nou ministru-președinte, cel ce cunoaște așa de bine mizeriile vieții micilor funcționari de stat care împrejurare l'a ajutat mult pentru ca cu câțiva vreme să-și lungiască fosta președenție, el micul tiran, dar cu atât mai temutul, tocmai fiindcă are caracter de provincie, el a avut imprudența să spue, că cu ori-ce preț trebuie să-lie — ca să nu-l redăm tocmai fidel vorbele — naționalitățile la maghiarizare, că nici proiectul lui Berzeviczy pentru el nu-l nimic. . .

Rău ai făcut deci dle Tisza, că l'ai amintit, când ai zis, că nu-l vezi între postulatele adresei! . . .

Și tovarășii banffyști din Dietă strigat-au: Rezon, nene Bánffy, rezon! . . .

* * *

Tisza vrea să fie *liberal*, dar intransigent; se vede însă, că nu-l (bine-o știm, că l' departe rău dela adevăratele principii

ale liberalismului, doar i-a spus o așa de bine deputatul nostru Dr. Pop în ședința de Lună!), fiindcă «Alkotmány» scrie următoarele:

... Minciună e întreaga viață a partidului liberal. Căci iată și proiectul lui Berzeviczy. Fiind că adresa coaliției nu amintește cel mai slab fat al celui mai deșert ministru, Tisza faurește acuza contra coaliției. Acuza e pe cât de ridiculă, pe atât de fără temel și coruptă. Treizeci de ani avut-a prilejul partidul liberal să execute legea instrucției populare din 1868, care corespunde ideii statului ungar, îndeosebi în ținuturi locuite de naționalități. Partidul liberal sistematic nu a executat legea. . .

... Ce vastă e conștiința liberalismului a dovedit-o însuși contele Tisza. Dl contele a atacat cu impetuozitate pe naționaliștii români, sârbi și Slovaci, fiindcă au club parlamentar separat și a declarat, că naționaliștii să vie în dietă ca și Sașii. Liberalismul e deci tot așa de mincinos pe acest teren, tot așa de seducător și corupt, ca în toate ale sale. . .

* * *

Tainicul și subtilul Bánffy spre marea satisfacție a lui Jancsó Benedek a amintit așa zisa *limba regimentelor*.

Drept aceea Jancsó ne spune și înșirue în «B. H.», explică lucrurile vechi și de tot știute — se vede, că n'avea ce scrie — ne învață, ce-l limba regimentelor, comite imprudența de declara, că introducerea limbii maghiare drept limbă de comandă e un scop și mijloc efectiv de maghiarizare — ceea, ce noi o știm foarte bine — că ar trebui Maghiarii așa dislocați prin regimentele ungurești, ca să fie pururea și pretulindenea în majoritate etc.

Unde-s atunci însă motivele strategice, când știut e, că necesar, e ca ori-ce soldat să fie priceput în un război de superiorii săi, căci altcum serviciul avant posturilor, ceretășilor n'are nici-un sens?

El mai zice, că atunci oficerii ar trebui să știe numai două limbi; deci e mai ușor și pentru ei.

Noi afirmăm însă, că da . . . oficerii trebuie să știe cât mai multe limbi, toate limbile din patrie. de oare-ce naționalitățile de aici prin limbile lor sunt fragmente de neamuri, cari ca state bine întocmite se perindează în șir jur împrejurul țării noastre și e de supremă importanță deci, ca oficerii noștri să cunoască bine toate limbile din patrie.

Dar oameni ca Bánffy, Tisza, ori chiar Jancsó au alte scopuri; Bánffy vrea să fie grozav, Tisza să-și spele mâinile pentru trecutul ministeriatului, său, ear Jancsó trebuie să scrie ceva. . .

Așa rămânem în vecinic întunerec. . .

Alegerea din Arpaș. Lună a fost ales în Arpaș liberalul Nicolie Șerban față de naționalistul Octavian Vasu.

Fișpanul Brașovului în Făgăraș. Guido Bausnern, fișpanul Făgărașului e bolnav; drept aceea ministrul internelor a însărcinat pe fișpanul Brașovului Székely György să conducă afacerile, până când Bausnern se va însănătoși.

Rolul credințelor religioase în evoluția civilizațiilor.

Între ideile, care conduc popoarele și care sunt ca un far, ideile religioase au jucat un rol fundamental.

Credințele religioase au fost elementul esențial al vieții popoare or și prin urmare al istoriei lor. C'o idee religioasă nouă, se naște o civilizație nouă. În toate timpurile, ce le-a apucat neamul omenesc, chestiunile religioase au avut precădere.

Din zorile timpurilor istorice, toate instituțiile politice și sociale au fost întemeiate pe credințe religioase; și pe scena lumii zeii sau zeul au rolul de frunte.

În afară de amor, care și el e asemenea o religie puternică, dar personală și trecătoare, numai credințele religioase pot lucra adânc asupra caracterului.

Cuceririle Arabilor, cruciatele Spaniei sub inquisiție, Anglia în restimpul puritanismului doctrinal, Franța noaptea Sf. Bartholomeu și revoluția cea mare cu războaiele ei, ne arată, ce poate un popor fanatizat de o idee religioasă care-l hipnotizează permanent și-l transformă adânc constituția mentală.

Fără îndoială omul a creat zeii, dar după ce a creiat, zeii au pus stăpânire pe el. Dar zeii au pus stăpânire pe el. Dar zeii nu sunt fii temerari, cum vrea Lucretius, ci ai speranței.

Eacă de ce influența lor asupra omenirii va fi cât lumea.

Ce deosebește religia de filozofie, e că aceasta nu e un izvor de fericire, pe cât de datătoare de fericire e credința religioasă.

Nici o filozofie n'a revărsat atâta fericire peste lume, cât religia.

Urmarea, dacă nu ținta chiar a tuturor religiilor, e d'a stabili stări sufletești.

Dar din stările sufletești, ce le determină ele, unele invoală în sine fericirea, altele nu.

Sunt puține circumstanțe exterioare și mai multe, ce atarnă dela noi, cari ne determină fericirea. Martirii, sfinții părinți d'ordinioară, de sigur se considerau mai fericiți pe rugul, ce îl ardea, decât gealul, care îl frigea.

Totul e subiectiv. Sărmanul cantonier, care îmbucă liniștit o bucăică de pâine frecată cu usturoiu, probabil e mai mulțumit de existența sa, decât un milionar.

Evoluțiunea civilizației din nenorocire a creat pentru omul modern o mulțime de trebuițe fără a-i fi procurat în același timp și mijloacele de satisfacere. D'aci nemulțumirea sufletelor. Fără îndoială civilizațiunea e mama progresului, dar ea e și mama socialismului și a anarhiei, aceste doctrine ale vulgului desperat și care nu se întemeiază pe nici o credință. Comparați p'un european c'un oriental; unul în veci neliniștit, nemulțumit cu soarta sa. Prin ce diferă ei, dacă nu prin stările lor sufletești numai? Ai transformat un popor, când ai transformat modul lui de a concepe lucrurile, prin urmare modul lui de gândire și de acțiune.

* * *

Una din marile greșeli ale timpului modern e a crede, că sufletul omului nu poate găsi fericirea decât în lucrurile din afară de el. Fericirea din contră, e în noi înșine, și noi o creăm. După-ce am distrus idealul bătrânilor

noștri, acum băgăm de seamă, că nu putem trăi fără de el și căutăm secretul înlocuirii lui.

Adevărații binefacători ai omenirii, sunt acei bărbați, acei magicieni puternici creatori de ideal, cari apar, câte odată pe orizontul omenirii.

Peste torentul departatelor aparențe, unica preocupare a lumii de azi, ei au evocat chimere fermecătoare, dar puternice, cari ascund omului destinul lui sombru și i-au creat asiluri de visuri și speranțe.

Imensă e puterea credințelor religioase. Singur numai ea e în stare d'a da unui popor o comunitate de interese, un fond de sentimente și idei. Un popor subjugat de ideea sa religioasă nu schimbă prin aceasta constituția sa mentală, dar toate facultățile sale se dirij spre unul și același scop: triumful credinței sale și prin acest unic fapt, puterea lui devine formidabilă.

În aceste epoce de credință îndeplinesc popoarele isprăvile cele mai prodigioase ale istoriei lor; răstoarnă și crează imperii. Astfel s'a întâmplat că câte-va triburi arabe, uniți în „cugete și simțiri” de Mahomet au cucerit în câțiva ani națiuni, ce cu puțină ani mai înainte nici nu auziseră de numele lor.

Nu e calitatea credinței, ce trebuie s'o considerăm, dar gradul de influență, ce o exercită asupra sufletului unui popor. Că zeul invocă se chiamă Moloch sau altmintealea, e indiferent.

* * *

Spiritul religios a jucat deci un rol politic de frunte în existența popoarelor, pentru că lucrează direct asupra caracterului lor.

Sinodul Aradan.

Arad, 8 Maiu.

Sedința II.

P. S. Sa Episcopul I. Ioan Papp deschide la ora 3 sedința.

Notarul Ioan Georgia citește procesul verbal al sedinței de ieri, care se verifică.

Urmează la ordinea zilei raportul senatului epitropesc.

Referent Sava Raicu.

Referentul: Comisiunea Dvoastră s'a întrunit cu trei zile înainte de Sinod și luând în minuțioasă cercetare toate socotelele a petrecut cu cea mai mare atenție finanțele Diecesei. Drept urmare, ne simțim îndemnați venerabil Sinod cu bucurie a constata, că afacerile sunt îndrumate pe cale bună și se face progres.

(Citește raportul.)

Ajungând la restanțele protopopiatelor, ține să constate, că unele protopopiate arată mari restanțe și dimpotrivă să laude activitatea protopopiatelor cum e de exemplu Siria și Buteni, cari n-au restanțe.

— Trăiască! Trăiască!

Dr. Halic: Cari sunt protopopiatele cu restanțele multe?

Referentul S. Raicu: Halmagiu și Timișoara.

P. S. Sa Episcopul: Vreau să vă servesc dl. deputați cu puține deslușiri, că nu totdeauna vina și neglijența organelor este cauza acestor restanțe. În Halmagiu știți bine, c-a fost vacanța, în Timișoara...

Voci: A fost ocupat protopopul cu coteșirile la alegeri.

Dr. A. Halic: A cetit dl. referent, că din multe comune n'au intrat socotii. Până când se vor suferi acestea?

P. S. Sa Episcopul: Până când vom avea organe.

Dr. Halic: Preoții nu sunt organe? Dacă nu-și fac datoria, trebuie trași în cercetare disciplinară.

Mai am o întrebare. Care e protopopul care de ani de zile n'a dat socotii...

P. S. Sa Episcopul: Asta e treaba Conzistorului.

Dr. Halic: Atunci păcat de vremea, ce o petrecem aici.

P. S. Sa Episcopul: Noi nu vrem să tănuim. Dar nu putem spune aici nume, nu e Sinodul lor disciplinar. Noi putem lua la răspundere numai Conzistorul.

Dr. Halic: arată că dînsul încă e funcționar public, medic comunal și în calitatea aceasta aproape în fiecare an a avut cercetare disciplinară.

Dr. A. Cozma: cere să se citească restanțele din protopopiatul Timișorilor.

(Referentul citește).

S'a făcut apoi o lungă discuție în jurul unei propuneri făcută de Dr. Nestor Oprean și respinsă la urmă.

A urmat apoi la cererea a zece deputați sedința secretă.

Sedința aceasta a durat peste o oră.

După redeschiderea sedinței publice referentul și-a continuat raportul.

Const. Gurban, are de obiecționat la raport, că fundațiunea Paffy nu se administrează în spiritul voinței fondatorului.

P. S. Sa Episcopul: Asta se ține de Conzistor.

Dr. Nicolae Oncu: constată, că toate fondurile sunt în creștere. Aceasta în primul rând se datorește solitudinii P. Sale Episcopului. Propune mulțumită protocolară P. S. Sale și Conzistorului.

Lungi ovații.

Sedința se termină la 6 1/2 ore.

Vorbire în limba croată în Dietă

— Știri prin telefon din Dietă. —

În sedința de azi s'a petrecut un act mai rar pomenit în Dieta din Budapesta.

Deputatul croat, baron Iosipovich și-a ridicat glasul în limba croată, pentru drepturile limbei și interesele Croate. Un zgomot infernal s'a produs între șovinști. Abia a rostit primul cuvânt, întreaga Dietă a sărit ca mușcată de șarpe împotriva energiei dar legalului pas al deputatului Croat.

Minute întregi ține larma și vociferările.

Intervin președintele, Wlassies și alții, arătând, că Iosipovich are dreptul să vorbească în limba croată.

Iosipovich vorbește apoi croatește și la urmă și ungurește, voind numai să afirme demonstrativ dreptul limbei sale.

După el va vorbi Apponyi și poate Vlad.

Măne va vorbi Suciu, Russu-Sirianu și Hodja.

După întrevvedereea dela Veneția

După întrevvedere vin comentariile. Contele Goluchowski și dl. Tittoni au petrecut împreună o zi întreagă, — și timp de mai multe zile se va vorbi de întreținerea lor, ca și când ar fi ținut o săptămână. Cel doi miniștri au avut o excelentă ocaziune de a o prelunge și de a face în același timp o manifestațiune în onoarea Triplei alianțe, de oare-ce rămânând la Veneția încă două zile, s'ar fi întâlnit cu împăratul Germaniei. Au preferat să rămână în doi, în loc de trei, și s'au mulțumit cu o întâlnire scurtă. Erau în drept să aleagă între cele două soluțiuni.

Indeletnicirea de a diseca toasturi de câte-vorânduri este cam copilărească. Cel mult faci să observăm, că vorbind de „perfecta concordanță de vederi ce presidă la excelențele raporturi între Austria și Italia“, contele Goluchowski a mers mai departe decât dl. Tittoni, care s'a mărginit a spune, că între cele două puteri există „raporturi intime“. Este evident, că aci este o nuanță. Dar cu toată această nuanță, nu ne gândim să contestăm, că întrunindu-se la Veneția, miniștrii afacerilor străine ai Austro-Ungariei și Italiei au făcut ceea-ce depindea de ei pentru a da încredere opiniei publice din cele două țări. Cabinetele din Viena și Roma vor să-și manifesteze dorința de a rămâne în perfectă înțelegere. Este un fapt, care e de prisos să mai fie disimulat, cum o fac în mod cam naiv corespondenții unor ziare, cari spun că întrevvedereea dela Veneția este nu numai fără însemnătate, dar și fără semnificare.

Adevărul este, că diplomația austriacă, ca și diplomația italiană, rămâne legată de principiul alianței; dar e tot așa de adevărat, că practicarea acestei alianțe devine pentru ei din zi în zi mai dificilă. Dacă ar fi în puterea lor de a opri cursul evenimentelor, de a menține în fapte și în idei acea imobilitate absolută

Dar și atunci când credințele religioase sunt atotputernice, caracterul național se recunoaște după manifestațiunile, ce le provoacă. N'avem decât să ne uităm la credința creștină în Anglia, Spania și în Franța: ce diferențe! Reforma ar fi fost ea oare posibilă în Spania? Anglia suferit-ar fi oare să se supună Inquisiției? La popoarele, cari au adoptat Reforma, nu vedem noi oare caracterele lor fundamentale făcându-și drum, străbătând, prin orice piedică? Cu tot hipnotismul religiunii, trăsăturile speciale ale mentalității lor, independența, energia puterea d'a rezona și d'a nu se supune orbește unui stăpân, — s'au menținut aproape intacte.

Istoria politică artistică și literară a popoarelor e fiica credințelor lor religioase, dar aceste credințe, modificând caracterul, la rândul lor sunt și ele modificate de caracterul unui popor.

Caracterele și credințele religioase sunt făuritoarele destinului popoarelor.

Caracterul în elementele sale fundamentale, e invariabil și tocmai pentru-că el nu variază, în istoria unui popor își păstrează o unitate. Credințele o pot varia și tocmai pentru că ele variază, istoria înregistrează atâtea cataclisme.

Cea mai ușoară schimbare în starea de credință a unui popor, are în mod forțat ca consecință o serie de transformări în existența sa. Astfel, în Franța oamenii din secolul XVIII au fost foarte deosebiți de cei din secolul XVII. Și care e origina acelei schimbări? Pur și simplu faptul, că dintr'un secol în altul spiritul a

trecut dela teologie la știință, a opus tradițiunii rezonul, adevărului revelat adevărul observat.

Prin această simplă schimbare aspectul unui secol s'a schimbat cu totul, și dacă am vrea să ne dăm silința, urmărind desfășurarea evenimentelor, am vedea, că și Revoluțiunea cea mare dela 1789 cu consecințele ei, au fost consecințe ale evoluțiunii ideilor religioase.

Și dacă vedem azi societatea noastră clatinându-se pe bazele ei, cauza e, că toate instituțiile ei sunt atinse în fundamentele lor. Credințele datatoare de forțe le-am pierdut în mare parte. Când le vom fi pierdut cu totul, golul sufletesc se va umplea de o altă idee și o civilizațiune nouă, c'o nouă credință, vor desamorti omenirea modernă.

Gustave Le Bon.

S F A T U R I.

În contra îngrășerii. Să se dea omului gras ca hrană lucruri naturale: lapte crud, ouă crude, carne crudă, salată, fructe. — Un bolnav de soiu acestă, care n'a luat altceva decât două litri de lapte crud pe zi, a slăbit într'o lună de zile cu 15 kilograme.

Ce să faci plugarul în Noemvrie. Să așeze verzele în puțină; să-și macine mălai pentru iarnă; să aducă lemne mai multe până e timpul bun; să așeze vitele în grajd; să facă gropi pentru răsăditul pomilor și să facă grămadă de gunoi regulată pentru ca să nu-l poată risipi porcii încoace și încolo.

CARNET LITERAR.

Dragă prietino,

Prins în vâlmășagul ocupațiilor zilnice mă rugat să-ți spicuesc operele de valoare, ce apar tu primărescul ogor al literaturii noastre și să-ți prilejesc totodată părerile mele despre feluritele fenomene și simptome, ce caracterizează piața noastră de artă și literatură.

Al drept, când afirmi că și literatura prezintă o oare care piață, că noi nu ne preocupăm să facem reclama necesară operilor de valoare, ce apar la noi. De fapt și aceasta contrabuc, ca literatura și arta noastră să tânjiască ne având sprijinul necesar al publicului mare.

Căci într'adevăr trăim o „primăvară literară“. Pe lângă scriitorii bătrâni de ani și merite zilnic apar condeș tinere, vînjoase ca forță de talenți cu grai dulce românesc, ce te fermecă dela prima cunoștință. Tinerii imberbi străbat în grabă adevăratului talent drumul spre panteonul literaturii noastre.

Institutul grafic „Minerva“ zi de zi aproape — ca să fac o hiperbolă — ne surprinde cu cât nu numai artistic executate, ci ceea-ce e cu mult mai principal bine, foarte bine scrise. Eu unul drept să-ți spun aștept mult dela autorii cărților „În urma plugului“, povestirilor războinice etc.

Acum voese să-ți vorbesc numai de unul de C. Sandu-Aldea, cunoscut publicului cetitorilor prin coloanele „Sămănătorului“, din cartea „Dru și popas“ etc.

Nuvelele și schițele „În urma plugului“ dă notă un trainic talent literar. Dl. Sandu știe scrie

tehnica, pe care cancelarii o onorează cu titlul „status-quo“, Tripla n'ar trece prin nici un schimb. Dacă ea trece acum prin riscuri și dacă încearcă, de o parte și de alta, mai puțin să le conjura, decât de a le ascunde, cauza este, că evenimentele s'au schimbat, spiritele au stat pe loc, interesele s'au modificat. Și tot de ce, fie la Viena, fie la Roma, când oamenii politici, ori cărui partid ar aparține, vorbesc de întrevădarea dela Venetia, sunt siliți să recunoască, că tentativele de conciliere se isbesc la trei greutăți: irendentismul, armamentele și falcanii, și că aceste dificultăți nu vor putea fi plăturate, de cât cu condiția de a nu se face nici un pas. Dar inerția nu e lucru firesc, mai ales seamă în lumea politică. Și problemele internaționale nu se rezolvă prin ceea ce dl Ugo Detti numia într-o telegramă către „Corriere della Sera“ „pacte negative“, „promisiuni și asigurări de neacțiune“, promesse e declarațiuni di non fare.

Cine nu vede în adevăr, că cu toate aceste asigurări, nu se poate împiedeca opinia publică de a nu se emoționa la incidente ca acelea cari vor avea loc în urma votării de către celotot aliați a 630 milioane destinate, pentru fiecare din ei, să se fortifice împotriva celui alt? Să te angajezi a nu face nimic? Foarte bine. Dar mijlocul? Va trebui să redeschiderea camerelor austriace, să se rezolve chestiunea universității italiene, de oare-ce este înscrisă în fruntea ordinii de zi, sau paralel cu desbaterile vamale sau imediat după acestea. Va trebui, cu banii votați să se creeze forturi, baterii, câmpuri fortificate. Va trebui, în Balcani, să se ia o pozițiune înaintea eventualităților, ce se pot ivi de-odată în Macedonia după cum se ivesc în Creta. Toate acestea sunt acțiuni. Și pentru a face față acestor evenimente nu va ajunge să afirmi în întrevăderi utilitatea unei politici, a cărei deviză să fie quietia non movere a unor cancelarii ezitante. După Venetia, ca și după Abbazia, vor apare divergențele. Și pentru a le înfrânge, nu ajunge să le tăgăduiești.

Emoțiunea nejustificată pe care a provocat-o zilele acestea în presa italiană incidentul dela Tripoli dovedește, că mai mult ca totdeauna, Mediterana ține un loc dominant în preocupările vecinilor noștri. Când s'a încheiat Tripla-Alianța, dl Mancini ar fi vrut ca Italia să găsească garanția intereselor sale din Mediterana: i-a fost cu neputință să ajungă la aceasta. De atunci în locul acestei lipse de garanție, deja regretabilă, s'a substituit o amenințare, o amenințare directă. Și Austro-Ungaria prin politica sa balcanică ca și prin expansiunile sale în Adriatică, a sfârșit prin a resuma pentru Italia pericolul mediteranean. Tittoni și contele Go-

luchowski sunt spirite prea pătrunzătoare ca să nu tăgăduiască această situațiune. Dar ori-cât de pătrunzător ar fi, nu stă în puterea lor de a-l modifica caracterul. (Le Temps)

Presa austriacă profită de această întrevădere ca să proclame soliditatea Triplei-Alianței și scrie în privința aceste articole ditirambice. Iată ce zise ziarul „Fremdenblatt“.

„Această înțelegere e considerată cu drept cuvânt ca o probă de cordialitatea relațiilor dintre Austro-Ungaria și Italia, și de solidaritatea durabilă a unei alianțe care ține, pentru binele celor două țări, de aproape un sfert de veac. Această alianță a contribuit în tot acest timp să mențină echilibrul forțelor în Europa și să creeze de asemenea acei sentimente de siguranță în pacea, de care se bucură lumea“.

Ziarul „Noua Presă Liberă“ continuă a considera întrevădarea ca un eveniment propriu să întărească bazele Triplicei. „Italia, zice acest ziar, are interes să se pună în înțelegere cu Austria asupra celor din Balcani“.

Ziarul „Deutscher Volksblatt“ reamarcă, că dela întrevădarea dela Abbazia, anul trecut s'au produs incidente, cari au putut face să se pună la îndoială fidelitatea Italiei față de Triplică. „Austria, spune ziarul, a evitat ori-ce provocare; ea are dreptul să ceară, ca politica italiană să devie leală“.

Presă italiană. — Înainte chiar de întrevădarea celor doi miniștri Gazzeta di Venezia a expus acest punct de vedere foarte răspândit în Italia:

De când Italia a arătat, că voeste să aibă în Balcani partea sa sub soare, o înțelegere cu Austro-Ungaria devenise indispensabilă. Ca aliata, cele două puteri își datorau reciproc credință și pe de altă parte, era abusiv, că ele să vrea să deslege, fiecare pentru sine, nodul complicat al acestor chestiuni.

Italia trebuie prin abilitatea sa diplomatică, să recâștige, ce a neglijat; aceasta va fi cu atât mai lesne, că în Viena sunt convinși, că Italia nu poate renunța la interesele sale în Adriatică decât printr-o sinucidere. Această sinucidere Italia nu o va comite nici odată.

Presă germană. — „Gazeta Germaniei de Nord“ termină un articol, ce îl publică în revista sa săptămânală asupra întrevăderii contelui Goluchowski cu dl Tittoni la Venetia, prin aceste cuvinte:

„In Germania, se constată cu plăcere că întrevădarea oamenilor de stat austro-ungar și

măestre sunt toate nuvelele începând dela „Sima Baltag“ până la „Scrisori“ și fiind-că din fărâmațuri nu poți judeca complet grandiositatea unei statui, nu-ți mai citez nimic, fiind-că vreau, insist, ca să le citești pe toate. . .

Al cetit de bună-seamă poesia „Portul românesc“ publicată la noi în gazetă? Cred că ți-a plăcut tot atât, cât și mie, adică foarte. Fost-a doar și reproducă de foi din țară.

Apoi ce spuneam atunci a apărut: un mititel buchețel de poezii, biletate „Tipuri istorice“ de Iosif Stanca, poezii apărute în tipografia noastră. Vreau să-ți atrag atenția asupra ei, a ta și a altora, că poezii ca „Portul românesc“ ori „Biserica din sat“ pot avea loc în cărți de citire pentru școlile noastre populare.

Nu pot să închei fără să înregistrez o surpriză: prinosul adus de harnicii redactori ai revistei „Luceafărul“ fruntașului poeziei române: George Coșbuc. De Paști adică au scos un număr — Coșbuc, număr demn de măestrul, căruia i-s'a închinat numărul. Pe lângă fotografiile, ce deslășesc de aproape viața și mediul, din care s'a ridicat poetul, găsim articole scrise bine și cu competență de d-nii Sextil Pușcariu, Ioan Russu Șiriani, Tăslăuan: etc. o pinacotecă deslășitor catalogată. . .

Celelalte le las pe altă dată.

Al tău prietin:

Bujor.

italian e o nouă confirmare a eficacității probate prin alianță pentru menținerea păcii.

Unul din principalele ziare liberale din Berlin, „Gazeta de Voss“, face reflexiunile următoare:

„Alianțele nu sunt făcute pentru vecinicie. Ele sunt expresia unei situațiuni politice date și pierd din importanța lor prin schimbările circumstanțelor. Se poate admite, că Triplicăa să nu scape de această soartă. Ea stă mai întâiu pe probabilitatea unei cooperări a Rusiei cu Franța împotriva Germaniei, a unei acțiuni posibile-contră Austro-Ungariei și Italiei în Orient și în Mediterana.

Această grupare a puterilor a fost rezultatul circumstanțelor, cari prevalau în momentul congresului dela Berlin. Mai târziu venise la ordinea zilei, în ce privea pe Italia, posibilitatea evenimentului unui guvern clerical în Franța și ocuparea Tunisului de către Republică. Nu se poate nega, că de atunci, multe lucruri s'au schimbat, și din această schimbare au rezultat apropieri, cari au părut imposibile.

Cu toate acestea, Triplicăa e încă sănătoasă și se pare, că evenimentele din Maroc nu vor putea să o facă să treacă din viață la moarte.“

In ajunul unui război universal...

(Incurtări internaționale).

De-l drept, ce spune „Times“ războiul din Asia răsăriteană poate pricinui o încăerare universală. Japonezii nu vreau și nici nu au chef să erte pe Francezii, că le-a conces așa de multă vreme Rușilor să opereze pe apele posesiilor lor. Spiritele sunt așa de înverșunate contra Franceiei, că Nipponii mai bucurosi ar încheia pace cu Rușii pentru ca să se poată răfui cu Francezii. Dacă se adevărește, că Rosdestvensky a așteptat pe Nebogatov pe apele franceze, de fapt numai dela Anglia depinde izbucnirea încăerării generale, adică de Anglia ca aliata își promite, ori nu concursul.

De fapt Rosdestvensky de câțiva vreme e iarăși în reionul apelor franceze. Foile engleze mari spun, că Anglia va găsi modru și chip să reguleze astă hiperbolică adorare a Franței pentru Ruși.

Din Tokio s'a telegrafat, că opinia publică japoneză e așa de iritată contra Francezilor, că pretutîndenea se pretinde, ca o parte a flotei japoneze să pornească contra coloniilor franceze.

— 8 Mai.

Saigon. Aici a sosit corabia-spital rusă „Costrona“, de unde se deduce, că escadra lui Nebogatov se apropie. Șeasesprezece vase sunt pe lângă capul sf. Iacob. Flota lui Rosdestvensky e pe lângă țărnișii ananici.

Tokio. Despre torpiloarele ruse pornite din Vladivostoc n'a sosit nici o știre. Se crede, că s'au întors în port.

Honkong. Aici zi de zi se așteaptă ciocnirea lui Rosdestvensky cu Togo. Cel din urmă ar voi adică să-și măsoare puterile cu Rusul înainte de evadarea flotei din Vladivostoc.

Raport din Dietă.

Budapesta, 8 Maiu 1905.

Sunt aproape 10 ore ear în sala Dietei nu-i nici un deputat. Nici galeriile nu mai sunt pline, la ora asta, ca în ultimele două ședințe. Publicul care cercetează Dieta pare că s'a mulțumit cu cele văzute până acum. Ori cauza e Tisza, dus la Viena: când lipsește adică el, ședințele sunt monotone.

La ordinele zilei este de altfel continuarea discuției asupra proiectului de adresă al coaliției și cu acesta discuția asupra proiectului de adresă al naționalităților.

și descrie, cum rar află la alții. Figurile lui sunt figuri de bronz, ce rămân încunjurate de o oarecare dragoste anticipată tuturor operilor, ce se vor scrie de autor.

Meșter în descrieri, devine dramatic, când e vorba de expresia unui mănunchiu de sentimente, ce cer haina vorbeli, ori comunicarea lor. În o propoziție exprimă marea fericire a mamei, ce-și credea perdut cu totul copilul în robia Turcilor.

Ca să te convingi, îți citez următorul pasagiu: „Era lună și frumos și bine. Praful drumului era răcoros. Ce liniște! mپیتریتă în sat! Se vedeau oameni și vite dormind prin bățăturile caselor. Inima-i bătea ca unui om speriat... Stătu înaintea vranitei dela casa lor multă vreme, fără s'o deschidă. Un câine se repezi lătrându-l ca pe un străin; dar după puțin timp îl cunoscă și începu a sări pe lângă el, a o lua la goană până spre casă, întorcându-se iar spre el. S'apropie încetinel de fereastră și bătu în geam așezându-și mai bine fesul.

— Mamă!... Mamă!

În casă se auziră șoapte, apoi ușa se deschise și baba Smaranda se dădu înapoi speriată la vederea Turcului ăsta, înalt slab, deșirat, cu barba mare și încălțită.

— Nu te speria, mamă, că eu sunt!

— Tudorică, mamă, flăcăul mamei! . . . Noi îți ridicasem și panaghia și tu te întorci cu zile, flăcăiașul mamei!

Si bătrina năvăli în casă ca o furtună, strigă glasul învâluit în lacrimi:

— Sculați, mă, c'a venit Tudorică! nostru! așa frumoase, așa de bune, dulci, cum limba română poate fi de dulce, așa de

Pentru susținerea adresei coaliției s'au înscris să vorbească 12, anume: Metzner Béla, Kelemen Samu, Bozoky Árpád, Achim András, Schiffert József, Hermán Tivadar, Hencz Károly, Markos Béla, Udvari Ferencz, Lázár Pál, Sümegi Vilmos, Bartha Ignác. Contra nu-l înscris încă nimeni, dar se susține, că va vorbi fostul ministru Erdélyi.

De asemenea va vorbi, când îl va veni rândul, Apponyi Albert.

Nainte de ședință sosește dr. St. C. Pop, care se înscrie să vorbească în contra proiectului de adresă al coaliției și susținând proiectul naționalităților.

Sedința se deschide la orele 10 și jumătate. Preșidează Juth Gyula.

Se prezintă mai multe acte.

Dr. St. C. Pop ține o admirabilă cuvântare, pe care vom da-o în întregime.

Aci observ numai atât, că Dieta întreagă l'a ascultat cu atenție și deși i s'au făcut întreruperi, ba chiar presidentul a făcut declarațiuni a produs profundă impresie.

Metzner Béla (kossuthist) începe polemizând cu dr. St. C. Pop. Apoi să îndreptează spre liberali și-l acuză, că sunt intriganți: el pe d'oparte însuși că 48-iști s'au părșit programul, ear în sus afirmă, că din cauza pretensiunilor exagerate ale kossuthiștilor nu se poate rezolva criza.

Susține din punct de vedere kossuthist primirea proiectului de adresă. Zice, că efectul ar fi fost mare îndeosebi atunci, dacă s'ar fi primit unanim. Pentru-că acest proiect de adresă cuprinde dorințele întregii națiuni maghiare.

(Sedința se suspendă pe 5 min. la orele 12.)

Deși Géza (liberal) zice că ia parte la discuție îndeosebi din cauză, că partidul naționalităților a înaintat adresă separată și coaliția, așa vede, că vrea mai ales să lungească discuția, deoarece s'au înscris o mulțime de inși să vorbească.

Spune, că 48-ismul este patrimoniu al tuturor Ungurilor.

Voci: Atunci de ce stai acolo și nu treci între 48-iști?

Deși: Pentru-că politica este compromis și dela sentiment și până la realizare sunt multe grade.

Arată de ce nu primește adresa, repetând ceea-ce au zis alți liberali.

Despre partidul naționalităților zice, că deja faptul, că au venit cu proiect de adresă separat, dovedește, cât de nebasate sunt afirmările naționalistilor privitoare la preținse nedreptăți. Condamna faptul, că Românii au format partid separat.

Din partea naționalităților este energic întrerupt.

Citează din proiectul de adresă pasagiul privitor la greutățile pe terenul justiției. Ca să înceteze însă acestea, Românii să învețe ungurește, — ear ca să nu fie prizonieri, să nu agite contra statului, să nu vină aici cu tendințe separatistice.

Russu Șirianu: Nu avem asemenea tendințe.

Deși Géza continuă să vorbească împotriva Românilor.

Russu Șirianu: În cercul D-tale n'ai fi îndrăznit să vorbești astfel.

Deși G. Adevărat, sunt ales în cerc românesc, dar dacă asta înseamnă să nu lupt pentru maghiarism așa depune mandatul.

Vorbește apoi pe larg despre chestia economică, concludând pentru uniunea vamală cu Austria.

Kelemen Samu ironizează pe Tisza care se plânge într'una, că Calvarie grea este a sta la putere. Produce mare ilaritate. Condamna aspru și cu ironie faptul, că după-ce Tisza a ajuns la faliment politic, tot mai împarte donații: baronate, titluri de consilieri etc. Asta e o imoralitate. Se compromite astfel constituționalismul și parla-

mentarismul. Liberalii fac compromisuri, cari compromit țara.

Polemizează cu Deși, abordând chestia economică și susținând că partidul liberal vrea să pună țara în jugul Austriei. Se declară pentru independența vamală, ca astfel să se întărească industria țării și să nu se mai susțină industrie cu — subvenții!

Răspunde și întreruperii (lui Suciu) făcute din partea naționalităților că statul să fie stat de drept. Primește aceasta și o subscrie, dar cere ca naționalitățile să fie fidele drepturilor și legilor statului.

Ședințele se ridică la orele 2 fără un sfert.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 9 Maiu 1905.

— Ziaristica maghiară și vorbirea dietală a lui Dr. Ștefan Pop. În proximal număr vom publica în întregime vorbirea. Marile foi budapestane au reprodus-o întreaga cu lung comentariu. Toate recunosc, că deputatul nostru a dat expresie interesului obștesc românesc, drept aceea îi atribuie o foarte mare importanță.

— Apocrif. Ziarele maghiare tendențios aduc știrea, că directorul nostru, Russu Șirianu ar fi întrerupt un pasagiu din vorbirea lui Metzner Béla cu frasa: Nem szükséges. Mi magyar érzések vagyunk; telefonice suntem informăți, că nu s'a zis magyar, ci hazafias érzések.

— Știri politice. Ni se scrie din Budapesta că Duminecă și Luni mai mulți fruntași ai vieții noastre publice, între ei venerabilul George Pop de Băsești, dr. V. Lucaciu, dr. Alexandru Vajda de Voevod, dr. Victor Onișor, dr. Isidor Pop au petrecut în Pesta, unde s'au consultat cu deputații români naționaliști asupra afacerilor politice.

— Căsătoria prințului George. Se scrie din Athena, că regina engleză Alexandra e acum în vizită la curtea regală grecă. Despre scopul acestei vizite s'au răspândit foarte multe șvonuri. Fama a bătut toate pragurile, zicând că prințul George, guvernatorul Cretei are de gând să ia de nevastă pe o fiică a părechii regale engleze, prin ceea-ce se crede, că regele Edward va sprigini tendințele de independență ale insulei Creta.

— Schimbări de nume la stațiile aradane. Din un decret al ministrului de comerț știm, că de acum încolo vom avea următoarele stații pe linia Arad-Teiuș: Miniș de până acum va fi Paulișul-vechiu (Ó-Pauliș), ear în loc de Ghioroc va fi Ghioroc-Miniș (Gyorok-Ménés).

— Românii nenorociți în America. Din orașul Iasco, din America, vine vestea, că o marcă nenorocire i-a ajuns pe câți-va români lucrători de acolo. Un foc grozav le-a mistuit tot avutul lor câștigat cu multă sudoare. Ei locuiau într-o casă de scânduri și nu erau acasă, numai doi, cari dormiau, având lucru de noapte. Nu se știe din ce s'a aprins casa, dar când s'au trezit cei doi, erau încunjurați de flăcări și abia au avut timp să iese pe fereastră, că erau aproape să se înădușe. Le-au ars banii de hârtie în preț de peste 2000 cor. Cei 7 români sunt următorii: Paștiu Băra din Cristian, Cosma Căscu, Ion Băra, Vasile Matei, Vasile Moldovan, Gheorghe Bighia și Vasile Bighia din Gurarăulul.

— Cununi cu diuimul. Într'un oraș din Franța s'a ridicat săptămâna trecută numărul cununiilor în mod îngrozitor. Nu mai puțin ca 250 căsătorii s'au încheiat în aceea săptămână. Marți 60, Joi 64 și Duminecă 111. Cauza e credința poporului, că luna Maiu e nenorocoasă și de aceea s'au grăbit toate părechile să se cunune înainte de 1 Maiu.

— A omorât pe mamă-sa. Acest lucru îngrozitor s'a întâmplat la Viena în ziua când se făcea judecata ucigașilor lui Sykora. O muere a crepat capul mamei sale cu toporul. În apropiere de Wilhelminenberg, în această parte

unde mizeria și-a statornicit coliba de zdreț, locuia Maria Scheller de 75 de ani cu fată Emilia de 30 de ani, care e spălătoreasă. A tăieri sara o vecină a auzit lovituri surde oftat înăbușit, ce venia din locuința Ma Scheller. A stat puțin la pândă și când ota s'a prefăcut în geamăt, a trezit pe chiriașul Francisc Pokorny ca să afle pricina zgomoa lui curios. Pokorny, a intrat în locuința Ma Scheller, dar la flacăra palidă a luminării noapte, a văzut numai atât, că Emilia izi în ceva cu toporul. A alergat între la poartă, cu acesta apoi a pătruns în casă, unde fu surprins de un tablou înfiorător. În mijloc casei sta Emilia zdrobind capul mamei sale cu toporul. Numai cu greu le-a succedat celor doi bărbați să desarmeze fata. Scăfârșia bătrână era toată zdreb. Cercetarea, ce s'a făcut îndată a constatat, că fata era nebună.

— Canalul Simplon. Se telegrafează că Brique, că în partea de nord a canalului s'au sistat lucrările.

— Sate nouă în Dobrogea. În Dobrogea s'au înființat în 1904 următoarele sate nouă: mănăști, cari au fost denumite, precum urmea, Pe granița Bulgariei, satele: Coroana de oțel, Dragoș, Pintiță Vodă, Furnica, Vasile Lupu, Mateiu Basarab. În aceste sate au fost împărțite țărâni veteranii. În satul Coroana de oțel s'au stabilit 85 veterani cu familiile. Pe malul Dunării s'au înființat satele: Biruința, General Gernat, Smărdanul nou. Pe granița Rusiei satul Princip Nicolae. În interiorul Dobrogei s'au înființat satele Ștefan-cel-Mare și Neatârănarea.

— Impădurirea Bărăganului. Serviciul din ministerul român al domeniilor a început a face studii în vederea împăduririi Bărăganului. S'a destinat suma de 40.000 lei pentru lucrări de împădurire.

— Poporațiunea din Londra, după o statistică publicată pentru 1904, e în descreștere. Numărul nașterilor a scăzut mult: în 1904 e numai de 27.6 la o mie, în loc de 29. ca în 1903 și 28.5 ca în 1903.

— Logodnă. D-nul Eugen Munteanu, inginer la marina Majestății Sale în Italia, cu a-soată Georgina Popovici, fiica protopopului Alexandru Popovici din Oravița logodiți.

Multe felicitări!

— Ploaia. Timpul s'a întristat în timpul de urmă; ploaie n'a fost însă de mult în Arad și împrejurime. Eri înainte de amiază se arătasă un orizont niște cete de nori, dar un vânt a împuștat din nou norii: o iluzie perdută pentru economi. În zilele trecute a ploaie numai în Șiria și Pâncota.

— Atentat contra unui inginer. Se scrie din Triest: Un muncitor din arsenalul San-Marc a pușcat cu revolverul asupra lui Carol Jürgensen, conducătorul atelierului arsenalului. Patru pușcături au nimerit și Jürgensen a fost dus în spital. Asasinul s'a sinucis după atentat.

— Econom sinucigaș. Economul Pavel Iluca din Comlăuș s'a împușcat. Era de patruzeci și doi de ani.

— Locotenent, ce și-a omorât nevasta. Se scrie din Roma: În Perugia din Februarie d'urază pertractarea finală a procesului locotenentului Modugno: e acuzat, că și-a omorât în Decembrie, 1902 soția, Vincenzina Cagno, vădugă a unei familii nobile și bogate, apoi a scris epistolă apocrifă, prin care voia să seducă la moarte, că soția-sa ar fi comis sinucidere.

La pertractarea finală s'au descoperit lucruri sensaționale.

În 1900 locotenentul Modugno a luat parte la expediția chineză. Despre isprăvile locotenentului se povestesc lucruri înfiorătoare. Prin amenințări mortale a jăfuit pe un Chinez de niște obiecte prețioase de artă, cari apoi le-a vândut pe prețuri mari. Pe un spîter l-a silit să-i dea întreaga avere, l-a îngropat în groapă de cimitir și până atunci l'a chinuit, până-ce i-a spus unde-i sunt banii. Pentru vitejia-i din China a fost distins de împăratul german. Ear cu Chi-

Numai atunci ne îmbrăcăm ieftine și bine, o o o IN PROVINCIE se TRIMET MUSTRE o o o dacă materia pentru haine bărbătești o cumpărăm din magazinul de postavuri KIZ materie pentru un costum întreg din postav de lână curată, negru și colorat fl. 6.—30.

504

o o o

LEICHNER și FLEISCHER.

o o o

ARAD, Szabadságtér 17. — PÉCS, Király u. 1. o o o

ezil se purta așa de rău, că președintele tribunalului a exclamat:
— Astfel de lucruri s'au putut întâmpla numai în Sodoma și Gomora!
— Intreagă viața lui e un șir de păcate și imoralități.

— Sinucidere din pricina divorțului. Se telegrafează din Moreșorhei, că doamna Ernest Kornhofer s'a sinucis. Era una din cele mai frumoase și mai distinse dame din oraș. Bărbatul nu adevărată intenționează contra el divorț și se zice, că ea de aceea s'a sinucis.

— Sanatoriu de plante. Până acum numai oamenii și animalele au avut privilegiul de a avea, unde puteau fi îngrijiiți; în Paris e vorba să se înființeze acum un sanatoriu pentru plante de toate speciile, care agonisesc apartamentele și servesc la sărbătorile oficiale.

Tratamentul acestor bolnavi de nouă specie foarte simplu: le țin în sere proaspete și umede, unde lumina străbate zilnic numai câte-va oare, ori timp mai lung, respective mai scurt după boala plantelor.

Plantele doar încă au lipsă de repaosul nocturn.

— Agonia pălăriei de pae. După agonia pălăriei de matase credea cineva, că pălăria de pae se fie aproape de moarte?

De credem pe Japonezi, lucrul se va întâmpla: paele vor fi substituite cu lemn.

Nipponii fabrică pălării de pae în enormă cantitate și le expediază în Anglia, unde începe să se aclimatiseze moda. Din Anglia va trece la Franța și apoi — pălăria de pae va fi detronată.

Mulțămite publice.

La inițiativa M. On Doamne Protopopese Emilia Dr. Trăilescu femeile române din comuna Chișineu cu ocaziunea sfințelor sărbători de învieri d-lui au căutat să-și manifeste și în viața dragostea iubirea și simțul religios, cel născut în inima lor față de sfânta biserică, contribuind astfel după putință la împodobirea sfintei biserici cu o cruce de argint de China în valoare de 40 cor. și un policandru de sticlă în valoare de 120 cor. care s'au și sfințit în ziua primă de Paști spre fala noastră a tuturor.

Deci și pe această cale vom adresa în numele credincioșilor noștri de aicea sincerile noastre mulțumite contribuitorilor M. On. doamne protopopese pentru jertfa adusă îndemnând astfel credincioșii la această faptă nobilă — îi dorim și rugăm pe bunul Dumnezeu să-i dăruiască viață îndelungată și fericită spre bucuria noastră a tuturor, ca și astfel să de acum înainte să mai poată îndeplini astfel de jertfe, care sunt plăcute atât înaintea lui Dumnezeu, cât și înaintea oamenilor. Numele contribuitorilor este următorul: Ileana Velici, 40 cor.; Livia Dr. Popovici, 20 cor.; Maria Mladin, 1 cor.; Ana Demșe, 1 cor.; Ana Braja, 40 fil.; Sofia Pocol, 20 fil.; Florița Puica, 20 fil.; Ileana Bochiș, 20 fil.; Sofia Petrila, 20 fil.; vād. Floare Brândaș, 40 fil.; Marta Caba, 40 fil.; Marta Anciu, 40 fil.; Sidonia Roitan, 40 fil.; Măriuța Caba, 60 fil.; Eva Rafila, 1 cor.; Sofia Petrila, 40 fil.; Sena Tăran, 1 cor.; Ana Baba, 60 fil.; Maria Ciupuliga, 2 cor.; Maria Amalia Caba, 2 cor.; vād. Ana Coste, 2 cor.; Emilia Pătruț, 2 cor.; Erzsi Telecean, 1 cor.; Elena Mazăre, 2 cor.; vād. Măriuța Tăran, 4 cor.; Maria Tăran, tinăra 4 cor.; Barbura Memete, 10 cor.; Sofia Pinter, 1 cor.; Marta Henț, 20 fil.; Saveta Demșe, 60 fil.; Ana Floruța, 40 fil.; Catița Vutau, 1 cor.; Sofia Vidican, 20 fil.; Ana Memete, 5 cor.; Sofia Buha, 20 fil.; vād. Susana Henț, 2 cor.; Sauza Șereș, 3 cor.; Ana Morar, 1 cor.; Sofia Mladin, 2 cor.; vād. Floare Pinter, 5 cor.; Catița, Mihuța, 20 fil.; Maria Braja, 40 fil.; Sofia Barbura, 20 fil.; vād. Floare Caba, 1 cor.; Florița Caba, 40 fil.; Măriuța Vidican, 1 cor.; Susana Henț, 20 fil.; Floare Henț, 40 fil.; Floare Mihuța, 40 fil.; Floare Hule, 20 fil.; Măriuța Mladin, 10 fil.; Floare Brândaș, 40 fil.; Floare Henț, 5 fil.; Eva Vidican, 20 fil.; Floare Vidican, 08 fil.; Ana Morar, 1 cor.; Măriuța Anciu, 40 fil.; Sofia Becheșan, 40 fil.; vād. Elena Carpaș, 60 fil.; Sofia Carpaș, 40 fil.; Elena Popa, 10 fil.; vād. Măriuța Rafila, 10 fil.; Floare Caba, 40 fil.; Măriuța German, 1 cor.; Floare Mihaeș, 40 fil.; Eva Floarea, 1 cor.; vād. Sofia Costau, 40 fil.; Iuliana Iieș, 4 cor.; vād. Floare Vidican, 2 cor.; Saveta Rafila a lui Iosif, 40 fil.; Măriuța Dănilă, 80 fil.; Victoria Popluca, 2 cor.; Emilia Dr. Trăilescu, 20 cor.;

Exemplu bun de imitat pentru toate creștinenele evlavioase.

Chișineu, 20 Aprilie st. v. 1905.

Epitropia parochială.

Cu privilegiul Petrecerii de dans⁴ aranjată de tinăril meseriași rom. din Pecica-rom. în 17/30 Aprilie a. c. au binevoit următorii pr. st. domni a suprasolvi: dl Sava Tămășdan, preot 1.60 cor.; dl Efrem Moldovan, inv. 4.40 cor.; dl Efremie Tașcă, 2 cor.; dl Octavian Tăășdan, cand. de preot 1.20 cor.; dl Teodor Dragoș, 1 cor.; dl Dimitrie Rațu, 1.60 cor.; dl Aurel Bodrogian, 1 cor.; dl Dimitrie Cenădan, 1 cor.; dl Petru Oncu 1 cor.; dl N. Juszth, 60 fil.; dl Petru Ponta, timu 40 fil.; dl Ioan Luțai, 40 fil.; dl Dimitrie Igrisan, 40 fil.; dl Ioan Șneider, 40 fil.; dl Dimitrie Dragoș, 40 fil.; dl Ioan Boțco, 40 fil.; dl Octavian Juncan, 20 fil.; dl Ștefan Scherer, 20 fil.; Iacob Eleimflein, 20 fil.; dl Octavian Bucorovici, 40 fil.; dl Axente Debrețin, 20 fil.; dl George Crișan, 20 fil.; dl Nicolae Pacu, 20 fil.; dl Remus Juncan, 20 fil.; dl Ilie Mitrici, 20 fil.; dl Nicolae Petcu, 20 fil.; dl George Novac, 20 fil.; dl Teodor Ponta, 20 fil.; dl N. Cara, 20 fil.; dl N. Craițar, 20 fil.; dl P. Craițar, 20 fil.; dl N. Notari, 20 fil.; dl Filip Chevereșan, 20 fil.; dl Ștefan Varga, 20 fil.; dl Ștefan Răsădean, 20 fil.; dl Ignatie Cristea, 20 fil.; dl Bogdan Luțai, 20 fil.; dl Ștef. Luchi, 20 fil.; dl Anton Molnar 20 fil.; dl Iosif Nadași, 20 fil.;

Suma încursă cu suprasolviri cu tot a fost 85.40 coroane.

P. S. Domni contribuitorii primească și pe aceasta cale cele mai profunde mulțămite.

Pecica-rom., la 3 Maiu 1905.

Aurel Bodrogian,
cassat.

Felurimî.

Un copac care fluieră să aflu pe insulele din vestul Indiei.

Frunzele copacului sunt acoperite cu o coajă, care are în mijlocul ei o gaură.

Coaja asta e crepată și în alte locuri, așa că bătându-o vântul, produce un fluierat strajnic.

Pe insula Barbadoes să aflu mulți arbori de aceștia, așa că formează aproape o pădure mare. Sgomotul ce l fac cu fluieratul e așa de mare, încât împrejurimile acestei păduri sunt nelocuite și nici fiarele sălbatice nu îndrănesc a se apropia de pădure, de cum să stee în ea.

Un ovreiu păcălit. La un târg intră un soldat într-o cărciumă și sunând vre-o trei florini d'argint în mână strigă: „Care este omul, care mi-a împrumutat înainte cu o oră 3 florini?“ De odată se arată un ovreiu și zise, că el a fost, cel ce a dat banii împrumut și primi cel 3 fl. — „Acum fă bine și dă-mi ciasornicul înapoi“. Ovreiul se jură, că n'a primit nici un ciasornic cu zălog. „Ce?“ strigă soldatul „mi-ai împrumutat tu banii fără zălog? Ori dă-mi ciasornicul, ori de nu haide la poliție!“ Și fiindcă ovreiul n'a vrut să înapoeze orologiul, veni cauza înaintea directorului de poliție, carele o decise astfel: „Ovreiul trebuie să plătească soldatului 15 fl. pentru ceas (care însă n'a existat nici odată), căci nu e posibil, ca un ovreiu să împrumute unul străin banii fără zălog“.

Alexandru Dumas în călătoria sa prin Elveția ajunse la un han. Nu se putea însă înțelege cu hangiu, căci nici unul nu pricepea limba celălalt. Dumas voia cu ori ce preț să facă pe hangiu, ca să-l priceapă și să-l aducă o farfurie de ciuperci. Cum știa desemna binișor, luă un cârbune în mână și desemnă pe părete o figură, asemănătoare aproape cu a ciupercilor.

— Da, da! zise hangiu, care pricepuse treaba.

— Bine! se cugetă poetul francez vesel că în fine a reușit. Adecă tot's eu om de spirit! În fine voi avea ciupercile...

Și într'adevăr, hangiu se reîntoarse ținând în mână... o umbrelă!...

Iurist păcălit. Să reîntorsese tocmai dela Paris „feciorul tătâne-său“. Studiase drepturile. Și ca să se arate cu ceva, că el a învățat bine zise tătâne-său.

— „Să ne prindem, că-ți voi dovedi, că aceste patru ouă, pe care le avem înaintea noastră, sunt șapte!“

Și ca să argumenteze începu a raționa. În numărul patru intră de sigur numărul trei; adunând deci dar patru și cu trei — vom avea șapte.

— Bravo! Foarte bine dragul tatii, îi zise tată-său pe când cu dreapta luă ouăle cele patru din tăier, — apoi mai adăugă: Eu iau astea patru, ear ție îți las celelalte trei...

... Și acum să ne apucăm de mâncare!

Cea mai veche epistolă de dragoste. În muzeul britic se păstrează cea mai veche carte de dragoste. E scrisă înainte de asta cu 3500 de ani și e adresată unei principese din Egipt. Epistola, în care scriitorul ei cerea mâna prințesei e scrisă pe lespede de peatră în formă de cărămidă.

Pedepsit pentru funie. Un om furase o vacă, pentru care lucru fu prins și pedepsit. Cați-va prietenii de ai lui — auzind de treaba asta — îl întrebă, ce a făcut?

— Iac'asa! Nimic. Am găsit o funie vechie pe drum și am luat-o.

— Cum se poate să te pedepsească pe tine numai pentru un lucru așa de nimic.

— Se poate dragă, căci de funia, pe care o am aflat, era legată și o vacă.

ECONOMIE.

Arad, 9 Maiu.

Anglia. Mișcarea aurului între Londra și celelalte țări a făcut să piardă încasarea metalică cu 360.000 liv. st. Nevoile circulației interioare, din partea lor, au retras din Bancă aproape 677.000 liv. st.

Se semnalează trimeterea din Cap a unui transport de aur care constituie un record în ceea ce privește aceste transporturi din Africa australă, adică 651.000 liv. st.

Tesaurul a făcut o emisiune de 10 milioane liv. st. de bonuri, cu 2³/₄ la sută, care privește amortisirea datoriei flotante.

Rambursarea acestor 10 milioane de emis va fi efectuată prin tiragiuri și prin zecimi dela 1906—1915

După statisticile d-lor Metou și Comp. producția aramel în 1904 s'a ridicat la 613.125 tone.

Minele aurifere Sud africane au produs, în Martie, 399.823 uncii.

Expunerea bugetară prezentată în Camera Comunelor de dl Austen Chamberlan n'a dat nimic interesant.

Grație activității desfășurate de agenții fiscali veniturile exercițiului 1904—1905 au atins 143.370.000 liv. st.

Cât prizește exercițiul 1905—1906 dl Chamberlain crede că veniturile vor fi de 144.004.000 liv. st.

Târgurile de țeară din 5—15 Maiu. În 5 Maiu: Algyógy, Felkenyer, Căpâlnaș, Mănăstur (lângă Cluj) Ecica-română, Cubin (Timiș) Moldova nouă, Voila. În 6 Maiu: Dobra, Caransebeș, Lugoj, Paulis, Zernești. În 7 Maiu: Apatin, Pecica-ungurească, Ighiul-unguresc, Petrovoselo, Reteag Șimand. În 8 Maiu: Bistrița, Gurahont, Aiud. În 10 Maiu: Ozora (Torontal). În 12 Maiu: Reghinul săsesc, Tușnad. În 13 Maiu: Deva, Petrojeni, Soborșin, Samoš. În 14 Maiu: Lapoșul unguresc, Nemetpárdány, Petrovaț, Pardanul strbesc. În 15 Maiu: Dezna.

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta.

— Cota oficială pe ziua de 8 Maiu. —

Incheierea la 12 ore:

Griul pe Maiu (100 clgr.)	18'84—18'86
Cucuruz pe Maiu	15'02—15'04
Cucuruz pe Iulie	14'54—14'56
Griu pe Octombrie	17'54—17'56
Secară pe Octombrie	14'08—14'20
Orz pe Octombrie	12'24—12'26

Incheierea la 5 ore:

Griu pe Maiu 1905	18'62—18'64
Cucuruz pe Maiu	14'80—14'92
Cucuruz pe Iulie	14'42—14'44
Griu pe Octombrie	17'36—17'38
Secară pe „	13'94—13'96

Ovăs pe Octombrie 12.06—12.08
Grâu pe Maiu ————

Piața din Arad.

S'au vândut: (100 klg.)
280—300 măști metrice grâu cor. 16.20—16.60
180—200 „ „ cucuruz „ 15.20—15.40
Semnare nominală: secară: 14.20—14.40
„ „ orz: 14.40—14.60
„ „ ovăs: 13.60—13.80

Piața din Aradul-nou.

S'au vândut:
400—500 măști metrice grâu cor. 8.50—8.60
300—400 „ „ cucuruz 7.50—7.60
Semnare nominală: secară . . . 7.30—7.40
„ „ orz: 7.20—7.30
„ „ ovăs: 6.90—7.00

Bursa de bucate din Timișoara.

Grâu: 70—100 klg. . . Cor. 17.05—17.10
„ 80— „ „ „ 17.10—17.25
Secară: 100 „ „ „ 13.90—14.00
Orz: „ „ „ 13.70—13.80
Ovăs mercantil 100 klg. . „ 13.70—13.80
„ cernut „ „ „ 13.50—13.60
Cucuruz vechiu „ „ „ „
„ nou „ „ „ 15.15—15.20

Prețul alcoolului în Arad.

Alcool rafinat în mare . . . cor. 158—
„ „ mic „ „ 160—
„ brut „ mare „ 156—
„ „ mic „ „ 158—

Tirgul de porci din Köbánya.

— 8 Maiu. —

De prima calitate ungară: Bătrâni grei părechea în greutate peste 400 chlg. 130—131 fil.; bătrâni mijlocii, părechea în greutate 300—400 chlg. — fil.; tineri grei în greutate peste 320 chlg. 139—141 fil.; Calitate sirbească: grei, părechea peste 260 klg. 139—141 fil.; mijlocii părechea 240—260 chlg. greutate 138—139 fil. Ușori până la 240 kgr. 138—139 fil.

Bibliografie.

A apărut:

„Cultura Română“ revistă de pedagogie științe și literă. Cuprinsul: I. Găvănescu. Obiectul pedagogiei; Elisa Ionescu. Câteva considerații asupra cauzelor ce împiedică bunul mers al școlii primare; I. Găvănescu. Din lucrările seminariale; I) Critica lecției de limba română a dlui D. L.; II) Autocritica asupra lecției proprii de limba latină de V. Goras; Portretul psihologic al elevului V. de Iulius Scriban. Comunicări, discuții. Dimitrie T. Faur. Cărțile didactice oficiale pentru învățământul primar; Verax. Pro veritate. Note, ecouri, diverse. Învățăminte din discursul M. S. Regelui la Academie. — V. Alexandri și „Junimea“. — Comisia cărților didactice pentru învățământul secundar. Recenzii. I. G. d-na Calipso Corneliu. Botez. Maria Cuntan. Dr. I. Simionescu. Marcelin Boule. Montions de Geologie.

„Sămăntorul“ revistă literară săptămânală, anul IV. Nr. 17 dela 24 April 1905 are următorul sumar:

Inscripții din bisericile României, de N. Iorga. Cântec de I. M. Soricu. Mai tare ca iubirea (nuvelă) de Vasile Pop. Pasăre Pribeagul (poezie) de I. Borcia. Floare-ofilă (roman) de Mihail Sadoveanu. Geniu și talent (poezie) de M. Eminescu. Cugetări de X. Impresie (poezie) de M. Paleologu. Cronică: „Între Someș și Prut“ de dl Augustin Paul. N. Iorga. Redacția și administrația: Strada Regală Nr. 6 (Hotel Union) București.

La administrația „Tribunei“ să afle de vânzare următoarele cărți:

„La Roma“ de Ruseu Șiriau Cor. 2.— plus 10 fil. porto
„Povestiri și schițe“ de S. Secula 1.— „ 5 „
„Nuvele“ de Emil Zola Cor. 0.40 „ 5 „
„Școlarul declamator“ „ 0.50 „ 5 „
„Vatra părăsită“ I. Slavici „ 1.50 „ 10 „
„Stropul de roană“ „ 1.— „ 10 „
„Aur“ Const. Hodoș „ 1.50 „ 10 „
„Telegrama“ farză în 3 acte „ 0.30 „ 3 „
„Calendarul“ diecesei aradane „ 0.40 „ 10 „
„Carmen Sylva“ de Vojen „ 1.— „ 5 „

POSTA ADMINISTRAȚIEI.

A. B. Poiana Ampoiului. Abonamentul e achitat până la 1 Septembrie 1905.

MUSTANGERUL NEGRU.

— ROMAN SENAȚIONAL —

De

35

MAYNE-REID și F. WHITTAKER.

(Urmare.)

După înfățișare călăreții lor erau toți vânători; lungile lor bărbii atârneau aproape sălbatic; erau îmbrăcați în piei de animale, mai cu seamă piei de bivoli, și înarmați până în dinți.

Toți purtau revolverele la brâu; unii aveau câte două din aceste arme îngrozitoare, pe când pușca lui Sharp, încărcându-se pe dinapoi se vedea în mâinile mai multor din acești oameni, care de câțiva ani părăsiseră arma încărcându-se pe gură.

Ceata se compunea din optzeci de oameni și semnalul de plecare, care fusese dat de o goarnă, dovedea cu prisosință, că acești bărbați, de o înfățișare atât de sălbatică, se supuneau unei discipline militare.

Șeful lor era poate cel mai nelușurător dintre toți, judecându-l după semnele din afară de putere musculară.

Într-adevăr era mic și părea foarte liniștit și nevătămător; părul său era auriu presărat cu multe șuvițe albe. Dar ochii săi câprii aveau o răceală ciudată și când se fixau pe unul din inferiorii săi, acesta simțea un efect curios.

Costumul său semăna mai mult decât al tovarășilor săi cu îmbrăcămintea oamenilor civilizați, dar era de tot simplu. Purta o pălărie cenușie și o vestă de postav tot cenușiu, cizme mari de călărit, galbene, urcându-se până la mijlocul piciorului, după moda cultivatorilor de pământ și a vânătorilor din Statele-Unite de Sud.

Singurele semne deosebite indicând rangul său erau armele sale; într-adevăr la cingătoare purta două revolvere încrustate cu argint, iar o carabină Colt cu repetiție atârna de curea pe spate.

Poruncile sale, pe care le dădea cu o voce blândă și liniștită, ca și cum ar fi vorbit cu niște prieteni, erau totdeauna îndeplinite întocmai și numai decât, de către oamenii săi, care îl numiau „colonel“ sau câte-odată, dar mai rar „șherif“¹⁾, ori „Mr. Hays“.

Căci ast om nu era altul, decât renumitul Jacob Hays, dușmanul fără de teamă al indienilor și al potlogarilor de toate soiurile și de toate rasele, atât de număroși în preri și în pădurile Texasului. De mai mulți ani numele său era de ajuns pentru a înspăimânta și a pune pe goană mai cu seamă pe hoții de cai. Și tocmai sub numele și sub direcțiunea sa se formase această temută tărășie numită „Regulatorii“, care avuse atâtea succese strălucite în contra indienilor și a nenunțărilor criminale, cari mișunau prin Texas, ca și cum aceasta ar fi fost țara făgăduinței pentru hoști și ucigași.

Colonelul Hays era dar șheriful Terasului, cu un fel de împuternicire în regulă îngăduindu-i de a ucide pe asasini și hoști, de ori-ce rasă și în ori-ce loc i-ar fi întâlni; cât despre formele legale, acestea se făcea prizonieri, înainte de a fi pedepsiți, aceștia erau totdeauna judecați de un juriu compus din bărbați aleși de regulatorii dintre al lor.

O legendă mohorâtă, cunoscută de asemenea de soldații și de dușmanii săi, rău făcătorii de toate gradele, contribuise mult, ca să-i dea vază, de care se bucura printre ei.

Această legendă, care era adevărată din punct în punct, eată-o:

... într-o seară, cu douăzeci de ani mai înainte, în sala de mâncare mobilată destul de bine a unui rancho din Texas, o femeie cam de treizeci și cinci de ani cusea lângă o tinărată fată de șaisprezece până la optsprezece ani, și lângă o altă doamnă foarte în vârstă, care cetia.

Erau femeia, fiica și mama lui M. Hays, care era cam de aceeași vârstă cu soția sa. Dinsul lipsea de dimineață și cele trei femei îl așteptau cu o nerăbdare crescândă.

Se înnoptase de mult.

— Sunt tot mai neliniștită, zise de odată ridicând capul bătrâna doamnă, care de câte-va minute se prefăcuse, că cetește, pentru a nu spori teama tovarășelor sale. Milliam nu se întoarce nici odată atât de târziu. Aș dori să-l văd sosit acasă, mă tem să nu i-se fi întâmplat ceva...

Abia ieșiseră aceste cuvinte din gura d-nei Hays, când o împușcătură întrerupse de odată tăcerea nopții.

Apoi îndată se auzi un țipăt de moarte, răsună galopul furios al unui cal venind din direcțiunea rîului și apropiindu-se repede.

Mare Dumnezeu! ce însemnează această împușcătură și acest țipăt înspăimântător? strid-na Hays cu o voce sfâșietoare, năpustindu-se spre ușa odăii și deschizându-o de perete.

Pe când încerca să pătrundă cu privirea în tunecul, dînsa observă un cal, care sosia fugă mare suflând greu și se opri drept la poartă. În același timp un bărbat descălecă, răsună în casă pe cele trei femei, care alergaseră la el, apoi lovi furios cu biciușca animalului sări în două picioare și dispăru în noapte. Așa cum William Hays — de oare-ce era rancho în persoană — arunca o privire neliniștită în prejur, observă fulgerul roșu al unei arme de foc urmat îndată de o detunătură puternică, ear glonț se înfipse lângă el în tocul ușii, pe care ținea deschisă.

Dinsul sări înăuntru, închise ușa și așteptă repede cei doi drugi care o consolidau. Apoi alergând către soția sa cuprinsă de spaimă, strânse în brațe un moment, depuse o sărutare pe fruntea fiicei sale Maria, apoi îmbrățișă cu biră pe bătrâna mamă tremurândă, care scăpa lucrul din mână și rămăsese mută de spaimă.

— Nu vă fie frică! Strigă dînsul silindu-se zîmbească. Nu vă fie frică și ajutați-mă, pe tem să ne apărăm. Duce, Mario de cautați țiunile și toate armele din casă și așeza-le pe această masă! N'avem timp de pierdut. Sălticil Comanși mă urmăresc la șapte kilometri. Ei au ars rancho lui Cottus și au ucis pe toți cunitorii. Mari-, draga și viteaza mea fiică, trebi să iați mica ta carabină și să supraveghezi pe meterezul pecetului de spre riu. Tu care năcești cu glonțul o veveriță în virful bradului, apara astăzi pe mama ta!

— Voiu încerca, tată. Voiu avea curanț, vedeau.

— Știu, drăguța mea. Luna răsare și această va fi spre binele nostru și încontra acestor afurisiți Pei-Roși. În tunecul se îmbrășă. Să avem încredere în Dumnezeu și în noi înșine. Voi, biete, mele drăguțe, rugați-l ca să nu părăsească. Stângeți mai bine focul și care nu ne slujesc la nimic și pot numai să piardă. Nu vă temeți, bunice, vom fi mai decât el!

— Rog pe Dumnezeu să fie așa, fătu! mize bătrîna doamnă, cu o voce slabă și tremătoare. Sunt bătrîna și aș fi dorit să mor moarte naturală. Să dea Dumnezeu, ca să nu așteptat prea mult pentru aceasta.

O salvă de pușcătură răsună din mai mult părți de odată, ear o grindină de gloanțe se todea ziduri sau mai bine zis de trunchii de copaci cari formau zidurile.

Un gemet slab, asemenea cu al unui copil care vrea să plângă, se ridică dintr'un colț odăii întunecoase și făcu pe William să se boare din locul unde se afla, la spatele metereze pentru a depune o gingașă sărutare fruntea fiului său; dar îndată după aceea se toarse la postul său.

Maria, ținând cu putere carabina în mână și sîrguindu-se, mușcându-și buzele palide cu un hotărît, rămăsese la meterezul dela Nordul din partea rîului...

... De odată, dînsa își sprijinește fața palisada de lemn și privește în întunecul cu luare aminte neîntreruptă...

O împușcătură, trasă de tatăl său, țipăt de moarte al unui sălbatic și îngrozitoare înrături ale soților săi nu o zăpăcesc.

Ce vede dar?...

Tocmai la spatele casei și la o distanță mai mică de șapte metri, se înalță un copac mare ale cărui ramuri de jos înaintează până la coperiș.

Un Indian se urcă pe acest copac.

... Maria i-a ghicit scopul; îl vede cum încearcă să se strecoare pe o cracă, pentru a lăsa în urmă să cadă pe coperiș și să-și descalce o trecere; ceilalți, cari îl urmăresc de jos ochii, îl vor imita îndată, și pe când tovarășii din fața casei vor atrage băgarea de seamă a tatălui său, aceștia vor deveni stăpâni pe întreaga familie...

Indianul, călare pe ramură, se apropie. Maria nu trage încă. Stă la îndoaială, palidă, moartea.

(Va urma)

Redactor responsabil: Sever Boen.

Editor-proprietar: George Nichia.

1) Judecător.

Telefon 96.

Croitori „PUCH“

2¹/₂ — 3 HP.

P. H. Naumann — Germania și

Premier Helical biciclete

Mașini de cusut:

P. H. Naumann, Haper, Singer,

prețuri convenabile, cu garanție și con-

dici favorabile de plată se pot căpăta la

Hammer Vilmos,

fabricant de lucrări tehnico-electrice

— Arad, Szabadság tér 7. —

Atelier special de reparație

Deschidere de atelier
DE LĂCĂTUȘERIE.Am onoare a aduce la cunoștință
p. t. publicului, că am deschis cu aran-jament modern în Flórián-u. 6/e sz.
un atelier de lăcătușerie artistică
și pentru construcție.Pot efectui tot ce cade în branșa
asta: asortarea edificiilor, pregătire de
cămine, instalare de fântâni cu pompe,
firmelor le recomand portalurile mele,
reparez iute și convenabil.

Principiul meu e prețuri solide, ser-

viciu prompt și conștiințios, prin ceea
ce vreau să câștig sprijinul binevoitor
al p. t. publicului.

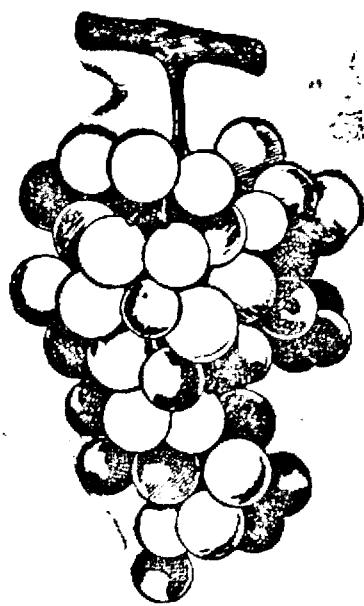
Rugându-mă pentru sprijinul p. t.

publicului român

cu distinsă stimă:

Spanlang János,

lăcătuș.

Plantațiune de vie 420
cu ocaziunea Mileniului maghiar Nagyósz.

Prețurile cele mai culante.

Prețurile cele mai culante.

Struguri frumoși, dănuitori

va avea cel ce va cere gratuit catalogul
cu prețuri al culturii de vițe de vie celei
mai mari maghiare, care a fost întemeiată
cu ajutor de stat și stă sub supravegherea
statului.

Prin reclamă — la progres!

Bozsó József

Croitorie întemeiată în 1880.

Croitorul Regimentului ces. și reg. de husari 12. din ARAD.

Din 1-a Maiu în casa Fraților Solymosy, Salacz-utca.

Liferant de uniforme al mai multor regimente. Croitorul cavaleriei ces.-reg. de gardă.

Am onoare a aduce la cunoștință P. T. publicului
băbraților, că mi-au sosit:postavurile cele mai nouă
de primăvară și vară

așa zicând toate fabricate ungare, engleze, franțuzești.

Pentru cea mai nouă metodă de croit și cea
mai bună execuție răspund, drept aceea rog p. t. pu-
blicul local și din provincie, să-mi dea sprijinul său.

KARPELESZ ZSIGMOND

croitor-bărbătesc.

Deák Ferencz-utca 32.

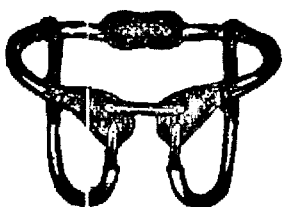
Hăinede iarnă

blâni

le îngrijește peste vară

Mayer Miklós cojocar

Salacz-utca 1.

Prăvălie pentru mănuși și
suspensorii a lui
HUBATSCEK T.

ARAD, Szabadság-tér 20 sz.

(In casa Băncii populare și de industrie Aradane.)

Recomandă on. public mănușile pentru femei și
bărbați fabricate în atelierul propriu, în toată culoarea
și în tot fazonul, pe lângă prețurile cele mai culante;
mai departe se capătă tot felul de mijloace de pansare
din materia cea mai bună, fabricate conform indicați-
unilor medicale. Mai departe recomand asortimentul de
cravate, pe care le vând pentru prețuri extraordinar de
echitabile. Rugând sprijinul binevoitor al publicului rămân

cu respect: Hubatschek T.

INSTITUTUL LUI LÖWY

pentru împrumut de SACI și strae

recomandă marele magazin de saci și strae bune în orice mărime.
Serviciu prompt și conștiințios. - - - Prețuri foarte ieftine.

Cel mai bun loc pentru saci și strae bune!

CARTOFI PRIMA cu vagonul
pentru cula și sămănat.

Löwy Zsigmond

— Temesvár gyárváros, Fő-utca 33. sz. —

Igaz Sándor

ciasornicar și giuvăergiu.

— A R A D, Piața Libertății —

lângă edificiul teatrului vechiu.

Aur și argint călește cumpără p. preț
cel mai mare de zi, ori schimbă pentru
alte obiecte de aur și argint.

Societatea de asigurare pe viață

Filiala din Ungaria în Budapest.

Standard

Avem onoare a încunoștiința, că cancelaria Agenției noastre principale pentru districtul Arad (până acum Andrassy-tér) am transpus-o în Casa Bing din Petőfi-uteza și cu conducerea ei am încredințat pe d-nul

Funkelstein József.

DOCTORUL ALEX. M. POP

specialist în medicina internă;
consultă zilnic dela 8—12 a.m.
și dela 3—6 p. m. — in

BAILE HERCULANE

(HERCULESFÜRDŐ)

Chioșcul Baross!!

Duminica d. a. dela ora 5—8

♣♣ în terasa chioșcului ♣♣

musică țigănească

înghețată, cafea rece, beuturi reci
și calde, bere de Kőbánya, vinuri
de podgorie, ape minerale, șampanie, cognac,
lipueruri și tot felul de băuturi spir-
tuoase; dejunuri și oșine în fie-ce timp.

Marea sală a chișcului, o pun
gratis la dispoziția societăților

Cu stimă

WOHLGEMUTH SÁNDOR.

Singurul loc azadan de recreare.

În fie-ce Joi e musică de piață.

Chioșcul din parcul Baross!!

ALIFIA — CAMFORATĂ — Föld

după cele mai nouă cenețări stient
în 3 zile face să dispară orice
rătenie a feții, precum și pete
strui, negei, roșimea feței și a măr

Un flacon mai mare 1 cor. 60 fl.

Se poate folosi numai sara; orice
nu-l strică.

Apoteca lui Földes Kelemen,

Vinzare

de in mare și
producție
proprie

podgoria Sîriei.

Vin nou alb, litra 520

Schiller (roșu) 560

Vin vechiu alb 640

Rizling alb 800

Vin roșu vechiu 1.—

Rachiu de drojdii, fabricat pro-

priu, rafinat și rachiu de

prune 1.60

de bucate 2.40

Pelin sîrbesc veritabil 1.20

Se capătă la

Quirini Sándor

Arad, Aulich Sajos-u. 11

Reclama e sufletul comerțului

TIPOGRAFIA „TRIBUNA“

ARAD, Strada Deák Ferencz Nr. 20.

Fiind arangiată din nou, bogat, cu literele cele mai moderne și cu dotațiuni modernă, primește spre executare ori-ce lucrare
ce se ține de arta tipografică.

Broșuri, opuri, manuale, tabelării în ori-ce mărime, registre pentru bănci, invitări la petreceri și cununii,
plicuri, cap de scrisori, anunțuri funebre, cărți de vizită, etc. etc.

⊙ ⊙ Executat cu gust fin, la timp și punctual, după sistemul cel mai nou. ⊙ ⊙

Cerem și pe această cale binevoitorul sprigin al publicului românesc întru cât ar avea vr'o lucrare din cele mai sus
înșirate a trimite spre executare și a ne recomanda în cerc cât mai larg tipografia noastră.

Având în vedere și sacrificiile mari ce le pretinde ziarul nostru național, credem că va afla mai
tute răsunset acest anunț al nostru.

Telefon Nr. 502.